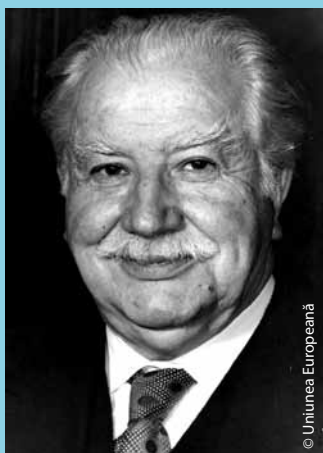

Joseph Bech: cum poate o țară mică să joace un rol crucial în integrarea europeană

Joseph Bech 1887- 1975

Joseph Bech a fost politicianul luxemburghez care a contribuit la înființarea Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, la începutul anilor 1950 și unul dintre arhitecții principali ai integrării europene, la sfârșitul aceluiași deceniu.

Un memorandum comun al grupului de țări Benelux a dus la convocarea Conferinței de la Messina în iunie 1955, deschizând calea către crearea Comunității Economice Europene.

Experiența vieții trăite în Luxemburg în timpul celor două războaie mondiale l-a făcut pe Bech să înțeleagă cât de neputincios poate fi un stat atât de mic, izolat între doi vecini puternici. Astfel, și-a dat seama de importanța internaționalismului și a cooperării între state pentru crearea unei Europe stabile și prospere. A contribuit la înființarea uniunii Benelu între Belgia, Țările de Jos și Luxemburg, o experiență care urma să aibă un

rol important în dezvoltarea instituțiilor europene. Procesul de formare a uniunii celor trei state mici a fost considerat un prototip pentru Uniunea Europeană în sine.

Primii ani de viață și ascensiunea în politică

Joseph Bech s-a născut la 17 februarie 1887 la Diekirch, Luxemburg. A studiat dreptul la Fribourg (Elveția) și la Paris. După absolvire, în 1914, a înființat o societate civilă de avocați și, chiar în același an, a fost ales în Camera Deputaților din Luxemburg din partea Partidului Creștin recent înființat.

În 1921, Bech a devenit ministru al afacerilor interne și al educației, iar din 1926 a fost prim-ministru și ministru al afacerilor externe și al agriculturii. Criza financiară globală a izbucnit chiar în timpul mandatului său de prim-ministru, între 1926 și 1936. Bech a înțeles importanța vitală a exporturilor în economia unei țări. Luxemburgul era foarte dependent de Germania, principalul său partener comercial. Ca urmare, Bech a încercat să limiteze pe cât posibil dependența economică a Luxemburgului față de Germania. În încercarea sa de a extinde piețele pentru industria luxemburgheză a oțelului, Bech a negociat pentru prima dată o

cooperare economică mai strânsă și o uniune vamală cu Belgia și ulterior cu Țările de Jos. Eforturile depuse de el sunt considerate fundamentale în formarea uniunii Benelux, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial.

Al Doilea Război Mondial

Când Germania nazistă a invadat Luxemburgul, la 10 mai 1940, Bech a fost forțat să se retragă în exil, împreună cu alți miniștri și cu șeful statului, Marea Ducesă Charlotte, formând astfel un guvern în exil la Londra. A semnat Tratatul Benelux în 1944, în calitate de ministru al afacerilor externe. Experiența acumulată în crearea unei uniuni economice care să promoveze libera circulație a lucrătorilor, capitalului, serviciilor și bunurilor în regiune s-a dovedit a fi utilă mai târziu, la înființarea Comunității Economice Europene.

De-a lungul carierei sale, Bech a rămas profund marcat de amintirea Primului Război Mondial și a crizei care a urmat, în care Luxemburgul a fost în pericol de a fi înghițit de către vecinii săi. Acest sentiment de neputință l-a determinat să sprijine puternic internaționalismul.

Tot el a fost cel care a reprezentat Luxemburgul în toate negocierile multilaterale din timpul și de după cel de-al Doilea Război Mondial, încurajându-și compatrioții să accepte aderarea Marelui Ducat la organizațiile internaționale nou create: Benelux în 1944, Națiunile Unite în 1946 și NATO în 1949.

Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului

La 9 mai 1950, Bech era ministrul afacerilor externe al Luxemburgului. Conștient de faptul că țara sa are nevoie de o unificare a țărilor vecine prin intermediul unor acorduri economice și politice, a salutat cu entuziasm propunerea prezentată la acea dată de către omologul său francez, Robert Schuman, de a institui o Comunitate Europeană a Cărbunelui și Oțelului. Bech știa că acest lucru îi va oferi Luxemburgului oportunitățile necesare și, în consecință, posibilitatea de a avea un loc și un rol în Europa. Mai mult decât atât, poziția țării sale în Europa a fost întărită atunci când Bech a reușit să obțină stabilirea la Luxemburg a sediului central al Înaltei Autorități a Comunității Cărbunelui și Oțelului.

Următorul pas făcut de Bech a fost sprijinirea planurilor pentru o Comunitate Europeană de Apărare. Acestea au fost respinse de către Franța în 1954, însă acest lucru nu a însemnat nici pe departe sfârșitul integrării europene.

Conferința de la Messina

Între 1 și 3 iunie 1955, Joseph Bech a fost cel care a prezidat conferința de la Messina, care ulterior a condus la semnarea Tratatului de la Roma, prin care s-a înființat Comunitatea Economică Europeană. Conferința s-a axat pe un memorandum prezentat de către cele trei țări Benelux, Joseph Bech fiind reprezentantul Luxemburgului. Memorandumul combina planuri

franceze și olandeze prin care se propunea atât întreprinderea de noi activități în domeniul transporturilor și al energiei, în special nucleare, cât și crearea unei piețe generale comune, subliniindu-se necesitatea existenței unei autorități comune cu puteri reale. Plecând de la experiența acumulată cu ocazia înființării Beneluxului și a Comunității Cărbunelui și Oțelului, cei trei miniștri ai afacerilor externe au propus un plan, dezvoltat în continuare pe baza unei idei sugerate de ministrul olandez Beyen, care a recomandat cooperarea economică drept modalitate de a realiza unificarea europeană. Raportul Spaak rezultat, denumit astfel după ministrul belgian Spaak, președintele comitetului care l-a elaborat, a devenit baza conferinței interguvernamentale care a elaborat tratatele privind piața comună și cooperarea în domeniul energiei atomice, semnate la Roma, la 25 martie 1957.

Bech cu un aparat de filmat, profitând de un moment de relaxare în timpul Conferinței de la Messina din 1955.

În 1959, Bech a renunțat la portofoliul afacerilor externe, după ce ocupase această funcție timp de 30 de ani. Din 1959 și până în 1964, a prezidat Camera Reprezentanților, înainte de a părăsi scena politică la vârsta de 77 de ani. A murit 11 ani mai târziu, în 1975. Pentru rolul pe care l-a avut în unificarea Europei, Bech este considerat unul dintre părinții fondatori ai Uniunii Europene. Joseph Bech a oferit un exemplu excelent despre cum o țară mică poate juca un rol crucial pe scena internațională.